

**Commentaria In Regulas Cancellariæ Apostolicæ: Sive In
Glossemata Alphonsi Sotto, Glossatoris nuncupati**

Chokier, Jean de

Coloniae Agrippinae, 1674

Reg. XXXIII. Signatura per Fiat præfertur alteri per Concessum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62377](#)

modo Cardinalis longo tempore non sit absens : quia tunc consensus ejus non erit necessarius : ratio est, quia talis absens reputatur pro mortuo, inquit, per mat. DD. in cap. Presentata de Testib. Io. And. in cap. Si contra de off. deleg. in 6.

Argumenta in Reg. XXXI. INNOCENTII VIII.

1. In Bullis Apostolicis non ponitur si-
gnatura fiat, vel concessum.
2. Intellexus hujus Regulae.
3. Hec Regula extenditur, etiam si ha-
bens signaturam per concessum sit
posterior.
4. Num etiam si habens per concessum
ingraduatus, vel alias privilegiatus
& habens per fiat non sit talis, &
num. 14.
5. Generalis locutio generaliter intel-
ligenda.
6. Generalia verba non extenduntur
ad ea, de quibus non est dictum vel
cogitatum.
7. Limitatur hæc Regula, nisi habens
per fiat surreptitie impetraverit.
8. Quod nullum est, nullum potest pro-
ducere effectum.
9. Limitatur rursus hæc Reg. nisi ha-
bens per concessum esset prior tem-
pore.
10. Papa non intendit tollere jus quæ-
sum alteri.
11. Datarius non potest lacerare sup-
pletionem signatam per concec-
- sum: nec in Cancellaria potest ar-
restari ad instantiam partis.
12. Regula hæc in quibus differat à Re-
gula moderni Pontificis.
Signatura fiat ut petitur significat
gratiam de præsenti.
13. Regula xxv. de non iudicando
juxta formam supplicat, quando ces-
set.
14. Habens per fiat præfertur habenti
per concessum, etiam graduato vel
privilegiato.
15. An hæc Regula locum habeat in
pensionibus ac signaturis ad benefi-
cia vacatura.
16. Habens per fiat præfertur habenti
per concessum etiam sit possessor.
17. Prior in data si sit, habens per con-
cessum præfertur habenti per fiat.
18. Limitatur hæc Regula, ut non pro-
cedat in concursu gratiarum fineu-
tri.
19. Uter præferatur, an habens per fiat
motu proprio, an verò per fiat ut pe-
titur.

Rr 2

Regu-

**Regula XXXI. INNOCENTII VIII.
quæ est XXXIII. Pauli V.**

SIGNATURA PER FIAT PRAEFERTUR ALTERI
PER CONCESSUM.

ITem voluit quod concurrentibus eadem die super quocumque beneficiis operatis, & per concessum signaturis, ex eis per fiat habens, alteri preferatur.*

GLOSSEMA ALPHONSI.

A Ista Regula non erat in Regulo Sixti impresio, sed Pii & Pauli, sic ut in veritate dubium quomodo deberet practicari hodie hac Regula: nam in Bulla non ponitur fiat, vel per concessum, sed in utraque Bulla ponitur nomen Papa tantum, & si dicimus in expeditione Bullarum, quod debet expediti tantum per fiat, & non per concessum Cancellaria, vel in camera, certè non dicit hoc ista regula, sed casu posito, quod sic intelligetur, hoc haberet locum quando arrestaretur per adversarium: sed si non arrestatur, & utraque Bulla esset expedita, tunc quomodo debet practicari in iudicio, dubito, quia illa Regula xxv. suprà dicit, quod non adhibeatur fides supplicationis, sed bullis tantum, nisi forsan dicamus, quod circa hoc esset danda ista regula de mandato Vice-Cancellarii, ut dicit Regula xxvi. suprà, hodie tamen credo, quod practicaretur cum commissione placet, alias quomodo possit deduci in iudicio signatura per concessum, & per fiat illa Regula per practicata.

Et pono exemplum in hac regula prouiniciis intelligentibus, si uetus impetrat beneficium a Papa, & ipse ignorat prout consuevit facere, fiat ut petitur, & ego impetrabo eadem dictu Vice-Cancellario, vel ab alio cui data est potest signandi, usque ad certam quantitatem,

Cuius Vice-Cancellario per regulas cancellaria, vel alteri per bullam, qui signat per concessum ut petitur &c, tunc ille preferetur mihi: quia habet per fiat: hoc dicit hec, quod aliquatenus contradicit cum iure communis art. c. li à Sede de prob. l. vi. & eorum quae dicunt isti Docti. Sed de practica ego dubito, etiam in predictis duobus modis: vel alias partem practicari in Datario, qui debet dare supplications: quia si viderit quod ex die esse in predicto faciat per concessum, & per fiat, quod potest restituere, vel resarcire quod fiat per concessum, & dare illam quæ fuit signata per fiat: sed tunc obfuscat illud quod inseriu dicam. Casu tamen quo practicaretur in Datario, & ipse non fuerit, tunc

cancellaria posset fieri ad petitionem partis. & si non fiat in cancellaria, tunc posset fieri in iudicio per regulam: is qui in jus succedit alterius, de reg. jur. lib. 6. & regula, Qui in jus facit, sed de modo practicandi dubitatur: credere tamen esse necessariam commissio- nem ut dixi.

Iam intelligo eam, etiam si habens signaturam per concessum sit posterior, & hoc vide-
ur dicere, cum loquitur indistincte, licet videatur facere contra prædictum c. si à Sede de
prædictib. 6. alias quasi de nihilo deserviret ultra jus commune faciunt not. in cap. Si Pa-
pa de prævileg. lib. vi. & in cap. si duo de procur. eod lib. in hos tamen revixit me
etiam: quia ex quo ista Regula loquitur in terminis juris communis, deberet intelligi
fundam jus commune, ut superius dixi. & faciunt iura vulgaria.

Iam ponderandum arbitror hic verbis, bi, concurrentibus signaturis, &c. nam non
aut Regula, quod impetrantes sint concurrentes, id est, quod sint alias pares, sed tantum
de signaturis concurrentibus. &c. ex quo sequitur, quod etiam si impetrantes sint inae-
quales, quod habeat locum ista regula: & sic regula prærogativarum supraposita non ha-
bit locum hic.

Iam si habens signaturam per concessum sit graduatus, vel alias prærogativatus, &
habens per fiat, non sit talis, quod nibilominus preferatur habens per fiat: hoc tam envel-
lenti declarari. Sed pro ista parte faciunt iura vulgaria dicentes, quod generaliter di-
cunt, generaliter debet intelligi, sufficiat cap. si Romanorum xix. distinet. sed pro
contraria parte facit, quia verba generalia non extenduntur ad ea, de quibus non est di-
cunt vel cogitantes leg. cum Aquiliana fl. de transac. hoc dicit gloss. fin. in cap. ne
quis arbitrietur xxii. quæst. i. ad hoc etiam facit ista regula in dictis verbis, & sorte-
re est verius per predicta.

Luxur etiam hanc regulam, nisi habens per fiat, surreptitiè impetraverit: quia tunc al-
li debet sibi preferri, quis quod nullum est, nullum debet producere effectum, ut dicit Ol-
dad. conul. cvi. quod incipit, quod littera executoria in princip. & allegat no-
ta. in leg. cum pater S. curatorum ff. de leg. i. & postea illud consilium in fi. de
verb. signific. & de exe. rejud. & ta pius supra dixi, facit regula quæ contra ius,
disregalis juris lib. vi. & ad hoc faciunt supradicta.

Iam hinc eam in quantum loquitur de eodem die, nisi appareret de hora: quia tunc
habens per concessum, probaret prioritatem signatura per horam, licet eadem die debe-
tur referri alteri habenti per fiat, & potest hoc probari per testes ut dicit gloss. nota. in c.
mobs de rescript. lib. vi. & in d. e. si à Sede. Cum quibus transiunt doct. & Domini.
in. & non obstat ista regula, que dicit tantum de die, quia debet intelligi nisi probet de pri-
oritate horæ: nam Papa non intendit collere ius questionis atque ut dicte alia regula, & hoc
est lege commune l. 1. & Si quis à Principe ff. ne quid in loco pub. cap. quamvis de
rescript. lib. extio. & ad predicta facit gloss. decreti quam superius allegavi xx. quæst.
i. c. ne quis arbitrietur: quia Papa non cogitavit de hoc, ergo, &c. Ex quibus infero,
quod propter has causas non potest Datarius sacerdare supplicationem signatam per con-
cessum

cessum, nec presfam retinere concurrentem cum alia signata per Papam, id est, perfat: nec in Cancellaria potest arrestari in expeditione bullarum, etiam ad instantiam partis: sed sola Rota, vel coram judice competente debet de hoc judicari, maxime si papalem excipitur.

Hic solebat esse una Regula tempore Sixti, que dabant prerogativam Cardinalibus, ferendi omnia beneficia sp. & tantia ad collationes eorum: & illam alias glossari: sed quod non reperio in impressis, non oportet extendere verba, maxime quia arbitror tamquam quoad Curiales, & quoad expectantes, & etiam quoad Officiales Curia.

COMMENTARIA JO. CHOKIER.

A Ista Regula.) Auctior facta est hanc Regula primum per Julium III. qui post dictationem perfat, adjecit etiam ut perfatur, & post dictationem alteri, subiecit concessum etiam motu proprio habentis presfatur: deinde per Gregorium XIII. qui post vocem presfatur, adjecit, etiam in illa per concessum pregnantiores, & quantumlibet privilegiata essent clausula: quae clausulas ut alii exinde Pontifices fecerint sunt, ita tollunt varia dubia, quae ex illa Innocentii oriri possent, ut propter que varijs modis amplectent Regulam Innocentii superscriptam, & maxim e quo ad clausulam motus proprii, cuius aliqui qualitas potentier est omnibus aliis testa Jo. And. in c. duobus, num. 5. in fin de Rescript. in 6. Callad. Decis 9. num. 3. in fin de praebeant. At tamen licet illa adjecta sit signaturae per concessum, non proprieatem praefatur habentis signaturam perfat, licet sint qui velint utriusque clausule tandem vim & potestarem inesse, sed de nihilo. Nam clausula perfat ut perfatur, significat gratiam de praesenti, id est dicere, ut nunc perfat, ut tunc consensus perfatus sit, & tunc consensu suo irrevocabili Princeps ligetur, non in futurum, seu tempus expeditarum sigillatarumque litterarum vim illius distulisse videatur Felii in cap. 1. de Constat. Calder. in cap. Quisquis de electio. Pechius de amotif. bon. cap. 26. quod verum est, quando subjecta materia solum gratiam contineat; secundum tamen quando in supplicatione plura ponuntur, quorum aliqua gratiam continent, aliqua vero justitiam, quae secundum jus regulatur, nam tali casu sibi papalem supplicationem perfat ut perfatur signaret, Papa solum concedere videtur ea, quae justitiam concernant, & ea, quae secundum jus commune sunt, & hoc casu propter rerum mixturam illud verbum perfat à sui natura exorbitare, & per consequens gratiam inducere videretur, Gomes. ad Reg. de Non jud. juxta form. supp. q. 16. vers. Est tamen unum.

B Quia ana Regula xxxv.) Illa non obstat, nec procedit, quando supplicatione proceditur pro declaratione litterarum, & ad probandum circumstantias, & qua-

latus gratia, & an illa sit per fiat, an per concessum: ideoque bonum est, inquit Rebussus in praxi in 2. part signat. num. 13. producere signaturam, alioqui ex bullæ tenore dignosci non potest. Unde quis cautus esse debet, ut tam bullam, quam signaturam conspiciat, & ex illis veritatem elicere poterit.

Signandi usque ad certam quantitatem) Vide infra Reg. 68.
Quod habeat locum ista Regula) Idem sentit Mandolius hic quest. 3. & Comesius 14
scribens in pluribus causulis fuisse judicatum pro habente signaturam per fiat, etiam si habens per concessum sit graduatus, seu privilegiatus: etiam si sit in possessione Rebussi in praxi part. 2. signatura num. 11. per cap. Si à Sede de Præbend. quid in signaturis ad beneficia vacatura? quid in pensionibus? Vide eundem Mandolius quest. 6. & 8.

Nihilominus preferatur) Etiam possessori, ut dixi, habenti per concessum Caf-
fad. Decis. 14. de Præbend. Rebuss. d. loco.

Ns appareret de hora) Hanc nostri Auctoris limitationem probat, pluribus
argumentis confirmat Mandol. hic quest. 5. num. 3. & seqq. qui quoque in
subsequenti questione 10. hanc ipsam regulam aliter limitat, ut videlicet non
procedat in concursu gratiarum si neutri, quibus argumentis, tu videto; sed uter
preferatur, habensne gratiam per fiat motu proprio, an vero per fiat ut petitur? Vi-
deatur Mandol. q. 13. & 14.

Videlicet alia Regula) Supra Reg. xvii. De non tollendo ius quæsumum.

Argumenta in Reg. xxxii. INNOCENTII VIII.

qua est xxxiv. PAULI V.

VERbum prætendet in hac Regula,
refertur tantum ad tempus præ-
sens & præteritum, non futurum.
Villa sumenda est interpretatio, qua
benignior est,
3. Per verba sequentia, intelliguntur
præcedentia.
4. Hic Regula locum non habet in va-
tatione per sententiam.
5. Causa non dicitur beneficialis, cum
agitur de privatione facti.

6. Pacificus quis dicatur ad affectum
hujus Regulæ, & num. 24.
7. Lis non dicitur mota antequam ille
cui movetur sciat se citatum.
8. Satis est citationem fuisse decretam
intra sex menses.
9. Potest quis reputari pacificus posses-
sor quoad quædam, licet lis sit illi
per alios mota: & quid si lis fuerit
cum prædecessore possessoris anna-
lis? & post num. 33.

10. Gra-

10. Gradus & nobilitas non exprimenda illam non habenti.
11. Titulam expressionem etiam excusat fama in contrarium, vel probabilis ignorantia.
12. Evocatio intra sex mentes intelligitur a tempore data imprecatio- nis non exped. bullarum.
13. Verbum *extremo* denotat extremita- tem temporis & num. 36.
14. Annus quo deber finire impretrans item, incipit currere a die citatio- nis hinc missa intra sex inenses, sive sub finem eorundem.
15. Tempus hujus Reg. non currit con- tra imprecantem si per opponentem mora iniiciatur, de quo tamen pro- testari debet.
16. Verba in hac Regula debent & te- neantur necessitatem important.
17. Per sequentia declarantur praec- dentia.
18. Intellectus verborum *alius modus va- cationis non veniat.*
19. Gratia si neurit quando habeat lo- cum.
20. Cautela adversus hanc Regulam.
21. An hæc Regula defendat execra- bilem.
22. Intellectus verborum certo modo va- care pretendit & num. 66.
23. Regula hæc in quo per novissimos Pontifices sit aucta.
24. An appellatione beneficij ad esse- cium hujus Regule veniane officia?
25. An sub hac regula comprehendan- tur praestitoria, pensiones, benefi- cia manualia, hospitalia, Commen- da, Vicaria perpetua, beneficia Ju- rispatronatus, & Capellaniæ, quæ titulum dantur? & quid de rebus tuis?
26. Annus pacificæ possessionis inco- currere a die adeptæ possessionis no- nesciri quod imprecatur, isque con- tinuus esse debet.
27. Beneficium ipso facto, & ipso in, quomodo & quibus modis vaca- dicatur, & qui sint utriusque vaca- tionis effectus?
28. In vacatione ipso jure, sive ipso fa- co, an requiratur sententia declara- toria.
29. Homicida privandus denilicem bene- ficio per sententiam, ideo ancil- la porest resignare, quod linea refignatione simplici, non infaverem; & dummodo homicidium sit qualificatum.
30. Accusatione vel inquisitione pen- dente, utrum criminosus possit resig- nare sua beneficia. Item privates facta tibi beneficia vacare censem- tur.
31. Hæc Regula locum non habet va- catione per sententiam.
32. Pacificus possessor quis dicitur ad effectum hujus Regulæ.
33. Citatus etiam nulliter dum tam processus sit introductus, non dicitur pacificè possidere.
34. Satis est ad effectum hujus Regulæ pacificam esse possessionem quæd- titulam, etiam si fructus non perci- piat.
35. Si reus habens notitiam citationis nondum executæ, & veniat ad cau- fam, lis dicitur pendere.